

prima instanță: O. Melniciuc
(Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-1158/17

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Romanăș Marian în interesele lui Andrei Scripnic și Valentina Scripnic,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Stăuceni, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Pro-Moderația”, Scripnic Valentina și Scripnic Andrei, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de Consiliul comunei Stăuceni și de Scripnic Valentina și Scripnic Andrei cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2015 și hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 februarie 2016

c o n s t a ț ă:

La 16 ianuarie 2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunei Stăuceni, intervenienți accesorii Societate cu Răspundere Limitată „Pro-Moderația”, Scripnic Valentina și Scripnic Andrei, cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii depuse a indicat că prin decizia nr. 8/8 din 28 octombrie 2014 a Consiliului comunei Stăuceni s-a acceptat radierea dreptului de proprietate a patru terenuri proprietate a administrației publice locale pe motivul suprapunerii de terenuri.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, în conformitate cu prevederile art.64 al Legii nr.436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică,efectuînd controlul de legalitate al deciziei în cauză, a constatat că a fost adoptată contrar prevederilor legale.

La fel, a indicat că la 19.11.2014, Oficiul a înaintat Consiliului com.Stăuceni notificarea nr. 1304/OT4-1964, prin care a solicitat abrogarea deciziei menționate. A indicat reclamantul că potrivit art.68 alin.3, 4 al Legii privind administrația publică locala, in termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat.

Reclamantul considera că decizia nr.8/8 din 28 octombrie 2014 cu privire la radierea dreptului de proprietate al APL Stăuceni asupra unor terenuri a fost emisa contrar prevederilor legale

În acest sens menționează că conform art. 504 Cod Civil, rectificarea înscrierilor din registrul bunurilor imobile are loc în situația în care vreo înscriere din registrul bunurilor imobile nu corespunde situației juridice reale. Prin rectificare se înțelege radierea, corectarea sau menționarea oricărei operațiuni susceptibile de a face obiectul unei înscrieri în registru.

Totodată conform art.505 alin.(1) Cod Civil, orice persoană interesată poate cere rectificarea intabulării sau înscrieri provizorii dacă: înscrierea sau actul în al cărui temei s-a dispus înscrierea nu a fost valabil; dreptul înscris a fost calificat greșit; nu mai sunt întrunite condițiile de existență a dreptului înscris sau au încetat efectele actului juridic în al cărui temei s-a făcut înscrierea; exista și alte temeuri prevăzute de lege.

Susține reclamantul că, potrivit art.38 alin.(3) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25.02.1998, greșelile care nu au caracter tehnic se corectează cu consimțământul exprimat în scris al fiecărui titular de drepturi ale cărui interese sunt atinse sau în temeiul hotărârii judecătorești irevocabile, iar potrivit art.16 alin.(1) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25.02.1998, identificarea bunului imobil se efectuează prin confruntarea datelor din cadastru cu datele constatate pe teren. Identificarea bunului imobil se legalizează printr-un act de constatare pe teren, care va conține informații referitor la gradul de corespundere a datelor despre componența, suprafața și despre alte caracteristici ale burului imobil cu datele din cadastru.

Astfel, reclamantul susține că în corespundere cu pct.118 lit.a) și c) al Instrucțiunii cu privire la modul de elaborare și actualizare a planurilor cadastrale și geometrice, aprobată prin ordinul nr. 140 din 06.08.2012 de către Agenția relații funciare și cadastru, la cererea unuia sau a mai mulți titulari de drept, la inițiativa autorității publice locale sau în cadrul programului de corectare a erorilor, specialistul în lucrări cadastrale va întocmi act de constatare care va conține următoarea informație: descrierea greșelii, data descoperirii, cauza nașterii ei, descrierea situației din planul cadastral și a celei din teren, propuneri privind modalitatea de constatare a erorilor. Actul de constatare va fi semnat de autoritatea publică locală.

Potrivit pct.1 al deciziei contestate se radiază dreptul de proprietate al administrației publice locale cu numărul cadastral 3153216596 teren pentru construcții cu suprafața de 0,0011 ha, deoarece se suprapune cu terenul cu numărul cadastral 31532161117 cu suprafața de 0,0028 ha cu fondul de folosință pentru construcții aflat în proprietatea privată a SRL „Pro-Moderația”.

Prin pct.2 al deciziei vizate se radiază dreptul de proprietate al administrației publice locale cu numărul cadastral 3153216597, teren pentru construcții cu suprafața de 0,0029 ha deoarece se suprapune cu terenul cu numărul cadastral 31532161118 cu suprafața de 0,0028 ha cu fondul de folosință pentru construcții, aflat în proprietatea privată a SRL „Pro-Moderația”.

Prin pct.3 al deciziei se acceptă radierea dreptului de proprietate al administrației publice locale cu numărul cadastral 3153000173, teren agricol cu suprafața de 0,04422 ha, deoarece se suprapune terenul cu numărul cadastral 3153105047 cu suprafața de 0,4365 ha cu modul de folosință neproductiv aflat în proprietatea administrației publice locale și transmis în arendă lui Dragomir Ion.

Respectiv, conform pct.4 al deciziei date, se accepta radierea dreptului de proprietate al administrației publice locale cu numărul cadastral XXXXX, teren pentru construcții cu suprafața de 0,0197 ha, deoarece se suprapune cu terenul cu numărul cadastral YYYYYY cu suprafața de 0,0194 ha cu modul de folosință gradină aflat în proprietatea lui Scripnic Valentina și Scripnic Andrei.

Întrucât la decizia Consiliului com. Stăuceni nu a fost prezentat actul care confirmă suprapunerile de terenuri, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat consideră că prin radierile dreptului de proprietate a administrației publice locale efectuate prin decizia consiliului se intenționează a fi deghizată o tranzacție de terenuri.

Mai indică reclamantul că din cadrul legal citat se constată că decizia nr. 8/8 din 28 octombrie 2014 „Cu privire la radierea dreptului de proprietate al APL Stăuceni asupra unor terenuri” a fost emisă cu încălcarea prevederilor legale menționate.

Solicită reclamantul anularea deciziei nr.8/8 din 28 octombrie 2014 „Cu privire la radierea dreptului de proprietate al APL Stăuceni asupra unor terenuri”.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă. S-a anulat decizia Consiliului comunei Stăuceni nr.8/8 din 28 octombrie 2014 „Cu privire la radierea dreptului de proprietate al APL Stăuceni asupra unor terenuri”.

La data de 12.02.2016, Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a emis o hotărâre suplimentară, prin care a obligat ÎS „Cadastru” de a opera modificările necesare în vederea repunerii terenurilor la situația anterioară adoptării deciziei Consiliului comunei Stăuceni nr.8/8 din 28 octombrie 2014 cu privire la radierea dreptului de proprietate al APL Stăuceni asupra unor terenuri.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 11 ianuarie 2016, Consiliul comunei Stăuceni a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2015 și a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

La fel, nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 04 ianuarie 2016, avocatul Marian Romanăș în interesele lui Andrei Scripnic și Valentina Scripnic a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă să fie respinsă

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2016 au fost respinse apelurile declarate de Consiliul comunei Stăuceni și de Scripnic Valentina și Scripnic Andrei cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09

decembrie 2015 și hotărârii suplimentare a Judecătorie Rîșcani mun. Chișinău din 12 februarie 2016.

La 16 martie 2017 avocatul Romanaș Marian, în interesele lui Andrei Scripnic și Valentina Scripnic, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

În motivarea recursului s-a indicat că pct. 118 din Instrucțiune care reglementează procedura de actualizare a planului cadastral în scopul corectării erorilor ce țin de coordonatele hotarelor, nu are incidență la soluționarea speței și a fost rupt din contextul prevederilor cuprinse în capitolul V al Instrucțiunii, deși urma a fi interpretat coroborat cu prevederile pct. 109 din același act normativ. Din analiza acestor prevederi rezultă că prezența actului de constatare este obligatorie în cadrul procedurii de modificare a planului cadastral doar în situația în care nu există acordul titularului de drept. În aceste circumstanțe, actul de constatare nu este unica probă admisibilă pentru justificarea rectificărilor în registrul bunurilor imobile, iar actele juridice și tehnice deținute de Consiliul comunei Stăuceni și OCT Chișinău erau suficiente pentru a constata faptul că nr. cadastrale XXXXX și YYYYY se referă la unul și același teren și că intabularea dreptului de proprietate al APL Stăuceni asupra terenului a avut loc când același teren avea alt titular legitim.

Faptul că nr. cadastrale XXXXX și YYYYY se referă la unul și același teren se demonstrează și prin planurile geometrice anexate la materialele cauzei (f.d. 54 verso, respectiv, f.d. 58).

Eroarea, în opinia recurenților s-a strecurat din neglijența organului cadastral, care la formarea bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX nu a ținut cont de existența pentru același bun a nr. cadastral convențional YYYYY.

Prin adoptarea deciziei Consiliului comunei Stăuceni nr. 8/8 din 28 octombrie 2014 „Cu privire la radierea dreptului de proprietate al APL Stăuceni asupra unor terenuri,, nu s-a făcut altceva decât să se înlăture erorile comise la adoptarea deciziei nr. 6/2 din 08.05.2007. Adică, Consiliul comunei Stăuceni, în calitatea sa de titular formal, dar necorespunzător al dreptului de proprietate asupra terenului, în virtutea art. 505 Cod civil și art. 38 alin. (3) din Legea cadastrului bunurilor imobile, și-a exprimat acordul la rectificarea înscrierilor în registrul bunurilor imobile prin radierea mențiunii cu privire la dreptul său de proprietate.

În opinia recurenților, instanțele de fond și cea de apel urmau să verifice dacă nr. cadastrale XXXXX și YYYYY se referă la unul și același teren și nu dacă decizia Consiliului comunei Stăuceni nr. 8/8 din 28 octombrie 2014 „Cu privire la radierea dreptului de proprietate al APL Stăuceni asupra unor terenuri" a fost sau nu precedată de elaborarea vreunui act de constatare.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de avocatul Romanaş Marian în interesele lui Andrei Scripnic și Valentina Scripnic, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Romanaş Marian în interesele lui Andrei Scripnic și Valentina Scripnic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de avocatul Romanaș Marian în interesele lui Andrei Scripnic și Valentina Scripnic.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Romanaș Marian în interesele lui Andrei Scripnic și Valentina Scripnic se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru